

Der er forskelle, men sandelig også ligheder; der er retssikkerhedsproblemer i begge tilfælde.

Og så med hensyn til søvnløsheden. Hvis jeg skulle være søvnløs over alle de problemer, jeg eventuelt ser rundt omkring i verden, så tror jeg slet ikke, at jeg sov. Derfor er det sådan, at jeg kan sige, at jeg overhovedet ikke er søvnløs af den eller af andre grunde, for når man sover, skal man sove, når man er vågen, skal man være vågen, og så kan man have sine tanker om den verden, man gerne vil forandre, og man slås for at forandre; det gør vi begge to, godt nok somme tider – ret ofte – i hver vores retning.

Men når vi skal sove, vil jeg sige til hr. Kim Behnke, så skal vi altså sove.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (UP):

Jeg kan forstå, at når det er borgere med en lille økonomi, hvad enten det er private enkeltpersoner eller små bedrifter og virksomheder, en fisker eller en landmand, der ikke får sin ret prøvet, så er man ligeglad med det i SF. Man får i hvert fald ikke søvnløse nætter over det, kan jeg forstå.

Det synes jeg faktisk er lidt problematisk, for SF gør jo ofte gældende, at lige præcis når det gælder retssikkerheden for dem med den lille økonomi, skal vi politikere værne om den.

Det gør vi jo ikke i dag, for de med den lille økonomi kan lave et simpelt regnestykke og sige: Hvis jeg vinder, så får jeg kun halvdelen af advokatregningen dækket. Hvis det skattekrav, der ligger, er et beløb, der er mindre end en halv advokatregning, så er man bare nødt til at betale ved kasse ét, uanset at den borger måske i virkeligheden har ret. Hvordan passer det ind i det verdensbillede, SF gerne vil give vælgerne af, hvilke synspunkter partiet har?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg ved jo godt, der er en talemåde, der hedder, at man er søvnløs, og så er det tegn på, at så tager man det virkelig alvorligt. Fordi jeg ikke er søvnløs, er jeg ikke ligeglad. Men som jeg sagde før: Natten bruger man til at sove – det meste af tiden – i, og om dagen, når man er vågen, så har man sine bekymringer over livets ting, og så har man også ting, man gerne vil arbejde med.

Så har hr. Kim Behnke en forudsætning, nemlig at den borger, der har en lille sag, så ikke rejser sagen. Det kan jeg da ikke helt udelukke at

det kan der godt være tale om, ligesom der kan være tale om, at personer, som måske gerne vil have en erstatning af det offentlige eller gerne vil have en behandling af det offentlige, ikke kan få den, fordi man siger, at det ikke kan betale sig. Sådan er det jo i vores samfund, ligegyldigt næsten hvordan vi indretter det.

Men jeg kan forstå, at hr. Kim Behnke er tilhænger af, at man i virkeligheden skulle have lavet et andet system end det, der ligger i beslutningsforslaget, nemlig et system, hvor man giver personen med den begrænsede indkomst fuld dækning, men åbenbart ikke personen med den høje indkomst. Sådan må jeg forstå logikken i det, siden hr. Kim Behnke er så optaget af de mennesker, som har en dårlig økonomi.

Hvordan man skelner mellem den ene kategori og den anden, det ved jeg så ikke.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (UP):

Jeg er ikke på vej til at omformulere beslutningsforslaget; jeg prøver blot at anskueliggøre, hvad konsekvenserne er af de synspunkter, hr. Aage Frandsen forfægter på vegne af SF.

Konsekvensen af disse synspunkter er, at den, der får en regning fra skattevæsenet på 10 mio. kr. til efterbetaling af skat, kan sige: Ja, hvis jeg vinder sagen, får jeg halvdelen af min advokatregning dækket; hvis jeg taber den, får jeg også halvdelen dækket. Jeg anlægger sag; for der er jo næsten en større chance end ved at spille lotto, for advokatregningen bliver jo aldrig nogen sinde i nærheden af de 10 mio. kr., som skattekravet er.

Det er altså dem, der har den store økonomi og de store armbevægelser og masser af eksperter.

Men fru Jensen, der sidder derhjemme og får et brev fra skattevæsenet om at betale et par tusinde kroner ekstra i skat, selv om det måske i virkeligheden er forkert, har ikke råd til at få sagen efterprøvet, for hvis fru Jensen ringer til en advokat, så bliver halvdelen af den advokatregning altid større end de par tusinde kroner, som skattemyndighederne har forlangt.

Det er faktisk et problem, som jeg troede SF havde en helt anden holdning til end den, hr. Aage Frandsen forfægter i dag.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Aage Frandsen, og derefter går vi videre i ordførerrækken.